

природног заклона у виду канала или насипа. Укључили бисмо зрачење и тако континуално или са прекидима зрачили десетак минута. Након тога вратили бисмо се до возила да све то искључимо. Знам да ми је то био критичан моменат јер сам сматрао да је место имитатора тада већ обележено самим зрачењем, па сам се трудио да зебњу и страх од себе одагнам тако што ћу у најкраћем року све искључити и спаковати да бисмо кренули даље.

потпуно лажи Урадили смо то на три локације. Након тога смо одвезли потпуковника Аничича у Карловчић, а ја и Луле по његовом наређењу понављамо целу процедуру на још три или четири локације. По завршетку се враћамо у Карловчић, придружује нам се потпуковник Аничич и долазимо одмах на положај у Шимановце. Стижемо мало пре пола девет.

Zasto bi ti došao samo do kabine kad te šaljem da postaviš IRZ Видим да је „представа” почела. Лансирне рампе се покрећу. Покушавамо да уђемо у кабину УНК јер сам ја у саставу послуге која је требало да буде унутра у то време. Потпуковник Дани нас враћа са врата говорећи да сачекамо. Борђе ми наређује да са Лулетом одем, поставим ИРЗ

и чекам даља наређења, а он ту остаје. *OVO SAM TI NAREĐIO MA RASKRSLICI JITA A JO OTIŠIŠ SINE*

Прозаимо напред према каналу и заустављамо се иза жбуња. Стављам у уста кинеску батеријску лампу и наводим Лулета да паркира ТАМ. Право преко камиона су ПОСт, СтВР и лансирне рампе које од тог ниског растиња не видим. А онда, „имам најбоље карте за представу”! У једном тренутку у углу левог ока видим да је засветлео цео положај. „Аууу, погођени смо” – рекох себи. Одмах затим видим огромну ракету која се појављује изнад растиња. Помишљам да нас гађају још једном и пролази

Имитатор радарског зрачења